

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209975
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5314209975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne : D. U., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. U U. XXX, zastúpená JUDr. Michalom Roštárom, advokátom, so sídlom X. J. XX, XXX XX X., proti žalovaným : 1/ G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U J. XX, 2/ G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, 3/ J. X., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U J. XX, o ochranu osobnosti, v konaní o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/235/2014-77 zo dňa 01. decembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaní v rade 1/ až 3/ majú proti žalobkyňi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobkyne zamietol (v poradí prvý výrok), o náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozsudku (v poradí druhý výrok).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému v rade 1/ (otec žalobkyne - pozn. odvolacieho súdu) povinnosti zdržať sa osočovania žalobkyne spočívajúceho v tvrdení, že „žalobkyňa mu nechce dať peniaze“, že „žalobkyňa žalovaného v rade 1/ neposlúcha a nie je jeho oporu ani jeho dcérou“, že „žalobkyňa privodila žalovanému v rade 1/ prepuknutie rakoviny“, že „žalobkyňa je zlodejka a klamárka“. Zároveň žiadala od žalovaného v rade 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur. Tou istou žalobou podanou voči žalovanému v rade 2/ (bratovi žalobkyne - pozn. odvolacieho súdu) žiadala uložiť povinnosť zdržať sa osočovania žalobkyne spočívajúceho v tvrdení, že „žalobkyňa je piča a kurva“, že „žalobkyňa privodila žalovanému v rade 1/ prepuknutie rakoviny“, zároveň od označeného žalovaného žiadala nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur. Žalobkyňa tou istou žalobou sa domáhala voči žalovanej v rade 3/ (sestre žalobkyne - pozn. odvolacieho súdu) uloženia povinnosti zdržať sa osočovania žalobkyne spočívajúceho v tvrdení, že „žalobkyňa je piča a kurva“, že „žalobkyňa privodila žalovanému v rade 1/ prepuknutie rakoviny“. A aj od označenej žalovanej žiadala zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku reprodukoval vykonané dôkazy (výsluch strán sporu, svedkov), následne po citácii § 11 a 13 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len OZ) a ich výklade, uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že vzájomné vzťahy medzi sporovými stranami sú dlhodobo vážne narušené, a to najmä zo sporov ohľadom rodinného domu č. XXX v V.. Po vyhodnotení dokazovania vyšiel zo záveru, že žalobkyňa svoje tvrdenia v konaní nepreukázala, najmä nepreukázala neoprávnený zásah do práv na ochranu jej osobnosti. Súd nemal preukázané, že by žalovaní žalobkyňu osočovali, vulgárne jej nadávali a obviňovali ju z toho, že privodila žalovanému v rade 1/ prepuknutie rakoviny. Žiaden z vypočutých svedkov tvrdenia žalobkyne nepotvrdil, s výnimkou

jej manžela, ktorú výpoveď vzhľadom na jeho blízky vzťah k žalobkyni považoval súd za menej dôveryhodnú. Navyiac ani manžel žalobkyne nedosvedčil tvrdenia, že žalovaní v rade 2/, 3/ mali žalobkyni vulgárne nadávať a pokiaľ uviedol, že žalovaný v rade 2/ sa na pojednávaní vyjadril, že ich zničí, nešlo o osočovanie v tom zmysle, ako to tvrdila žalobkyňa. Čo sa týka konfliktov medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/, tieto boli vzájomné a odohrávali sa v súkromí, nie na verejnosti. Pokiaľ aj žalovaný v rade 1/ mal povedať, že keď bola žalobkyňa malá, tak ju mal utopiť, čo potvrdila svedkyňa JUDr. G. L., uvedené súd nevyhodnotil ako neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti, nakoľko žalovaný v rade 1/ je jej otec. Vyššie označená svedkyňa zároveň uviedla, že na toto vyjadrenie žalovaného v rade 1/ žalobkyňa tiež určitým spôsobom reagovala, pričom išlo o vzájomnú výmenu názorov. Žalobkyňa tiež nepreukázala ani následnú reakciu, ktorú by ňou uvádzaný zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, spoločenskom, či inom prostredí, t.j. nepreukázala, že by stratila vážnosť a spoločenskú hodnotu u občanov obce Zákopčie, a to spoločenskou rezervovanosťou pri kontaktovaní sa s týmito občanmi. Toto tvrdenie žalobkyne nedosvedčil žiaden z vypočutých svedkov. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

O práve na náhradu trov konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku, a to postupom podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016 (v ďalšom texte už len OSP).

3. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá ho žiadala zmeniť tak, že jej žalobe sa v celom rozsahu vyhovie. V odvolaní namietala nesprávny skutkový záver súdu prvej inštancie, že nepreukázala svoje tvrdenia vo vzťahu k osočovaniu jej osoby zo strany žalovaných. V tomto smere poukázala na vyjadrenie žalovaného v rade 1/ k návrhu, kde uviedol, že je 5 rokov po šoku a strate vedomia, čo mu spôsobili žalobkyňa a jej manžel. Ďalej poukázala na výpoveď manžela, svedka G. U., z ktorej svedeckej výpovede vyplynulo, že raz v roku, ktorý svedok nevedel uviesť, žalovaný v rade 1/ ukazoval deťom žalobkyne jazvu, ktorú mal po operácii. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v rade 1/ je presvedčený o pravdivosti ním tvrdených skutočností, netají sa s nimi ani v styku so súdom a tieto s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote, šíri pri kontakte s inými osobami. Súd prvej inštancie dospel rovnako k nesprávnym skutkovým zisteniam aj pokiaľ išlo o osočovanie adresované žalobkyni zo strany žalovaných v rade 2/, 3/. V tomto smere poukázal na výpoveď svedka Mgr. Y., na pojednávaní dňa 01.12.2015, kde uviedol, že počas mediačného konania, ktoré sa uskutočnilo dňa 6.1.2014, síce došlo k emocionálne vypätej situácii, ak nedošlo k žiadnym vulgárnym nadávkam. V zapätí sa vyjadril, že ak k nejakému osočovaniu dôjde počas mediačného konania, je to bežnou súčasťou tohto konania. Aj z výsluchu ďalších svedkov JUDr. L., X. a U. vyplynulo, že žalovaní v rade 2/, 3/ zásadným spôsobom osočovali žalobkyňu. Nesúhlasil s prvostupňovým súdom, ktorý nahliadal na výpoveď svedka U. ako menej dôveryhodnú, no zároveň v otázke dôveryhodnosti výpovede svedkov N. X. a E. X. pozornosť nevenoval. Z tohto hľadiska vníma rozhodnutie súdu ako nespravodlivé.

4. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s ním nesúhlasí. Pokiaľ sa odvolateľka odvoláva na jeho písomné vyjadrenie zo dňa 1.6.2015, tam sa vyjadril v tom zmysle, že žalobkyňa mu privodila stratu vedomia (odpadol v izbe a museli ho preniesť na posteľ), keď po tomto incidente sa jeho stav prudko zhoršil. Lekári mu povedali, že to bolo v dôsledku obrovského rozčúlenia. Nevie, odkiaľ žalobkyňa zobrala diagnózu rakovina, podľa neho to má od jej svokry, ktorú stretol v nemocnici po chemoterapii. V ďalšej časti sa vyjadroval k sporu veci ním a žalobkyňou ohľadne rodinného domu č. XXX v V..

5. Žalovaný v rade 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v žalobe sa uvádzajú nepravdivé skutočnosti, žalobkyni sa vždy snažil pomáhať pri riešení jej problémov, nikdy jej nenadával, neohováral, či už osobne alebo medzi verejnosťou. Pokiaľ jej nepomohol, tak jej neublížoval. Podľa jeho názoru žalobkyňa sa žalovaným snaží takýmto spôsobom zneprijemňovať život.

6. Žalovaná v rade 3/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žiaden z vypočutých svedkov nepotvrdil výpoveď žalobkyne v tom smere, že jej bolo vulgárne nadávané, naopak potvrdili, že k takýmto prejavom zo strany žalovaných nedošlo. Čo sa týka údajného osočovania žalobkyne na Obecnom úrade v Zákopčí, toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, so žalobkyňou tam nikdy nebola.

7. Žalobkyňa na vyjadrenia žalovaných už písomne nereagovala.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - v ďalšom texte už len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu prechádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám uvedených v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a nakoľko je úplne vyčerpávajúce, uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

10. Odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým záverom, neobstojí. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k žalobe doručenej okresnému súdu dňa 3.6.2015 poprel, že by žalobkyňu osočoval tvrdeniami uvádzanými v žalobe. Odvolací súd po preskúmaní celého spisového materiálu zároveň konštatuje, že osočovanie žalobkyne zo strany žalovaných spôsobom tvrdeným žalobkyňou nebolo v konaní pred súdom preukázané ani vypočutými svedkami, na ktorých sa žalobkyňa v odvolaní odvoláva. Neobstojí ani námietka žalobkyne, že okresný súd hodnotil ako menej dôveryhodnú svedeckú výpoveď jej manžela, keď takto nehodnotil svedecké výpovede N. X. a E. X., ktorí majú to isté bydlisko ako žalovaní v rade 1/ a 3/. Ako nepochybne vyplýva zo záverov okresného súdu (str. 8 - 9 písomného vyhotovenia rozsudku) podstata zamietnutia žaloby nespočívala výlučne na hodnotení svedeckej výpovede manžela žalobkyne, ale na hodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti ako i s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Okresný súd teda v tomto konaní dôsledne aplikoval pri hodnotení dôkazov ust. § 132 O.s.p. účinného do 30.6.2016. Nakoľko ani v tomto smere nebolo možné prvostupňovému súdu čo vytknúť a iné ďalšie (významné z hľadiska predmetu tohto sporu) odvolacie námietky neboli vznesené, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch potvrdil.

11. Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých ustanovení priznal žalovaným v rade 1/ až 3/ proti žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko v tomto odvolacom konaní boli proti žalobkyni plne úspešní.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

P o u č e n i e o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)